

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgavebetegnelse | Edition Statement:

Bindbetegnelse | Volume Statement:

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kbh, 1897

Mortensen, Carl.

Melodier til Sangbog for Folkeskolen udgiven af
P. A. Holm, Emil Sauter og C. A. Thyregod med
et Tillæg, indeholdende Syngeøvelser m.m.

2 forøgede Udg. Bd. 1-3.

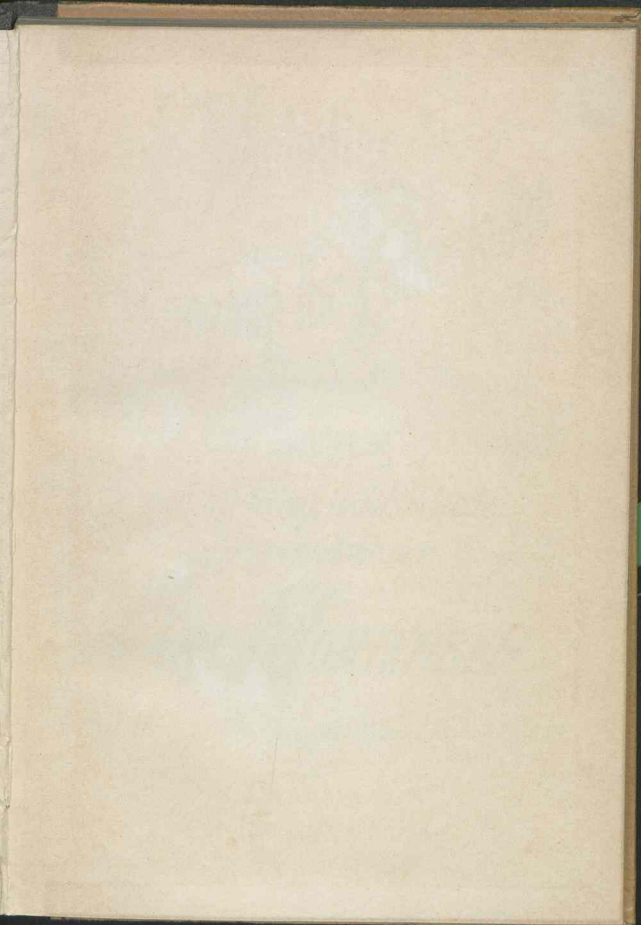
Bd. 1

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

Melodier
til
Sangbog for Folkeskolen

udgiven af

P. A. Holm, Emil Sauter og C. A. Thyregod

med et Tillæg, indeholdende
Syngeøvelser m. m.

ved

CARL MORTENSEN

2 den forøgede Udgave.

Bd. I	} à 1 Kr.
Bd. II	
Bd. III	

KJÖBENHAVN, 1897

Det Nordiske Forlag

Musikforlaget: HENRIK HENNINGS.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
HUMAN ANTHROPOLOGY
OF THE
SMITHSONIAN INSTITUTION
WASHINGTON, D. C.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
HUMAN ANTHROPOLOGY
OF THE
SMITHSONIAN INSTITUTION
WASHINGTON, D. C.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
HUMAN ANTHROPOLOGY
OF THE
SMITHSONIAN INSTITUTION
WASHINGTON, D. C.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
HUMAN ANTHROPOLOGY
OF THE
SMITHSONIAN INSTITUTION
WASHINGTON, D. C.

Forord til 2^{den} Udgave.

Idet 2^{det} Oplag af Carl Mortensens Melodisamling til „Sangbog for Folkeskolen“ forlægges Offentligheden, er det Udgivernes Haab, at Bogen i sin nuværende Form og med den tilføjede Tekst vil vise sig at være brugbar saavel i Købstads- som Landsbyskoler, samt i Seminarier og lignende Læreanstalter.

At Bogen er delt i 3 Dele, skyldes dels det forøgede Tekstindhold, dels den Omstændighed at flere nye Sange ere optagne; af Hensyn til Tekstbogen, er det Nummer, hver Sang har i denne, angives i en Parantes efter Sangens Titel.

D'hr. Udgivere af Tekstbogen til „Sangbog for Folkeskolen:“ Forfatteren Thyregod, Lærerne Sauter og P.A.Holm, der har givet Tilladelse til at benytte af Teksten, hvad der var nødvendigt og ønskeligt, endvidere Fru H. Bagger, der har assisteret med de nyoptagne Børnelege, og endelig Hr. Kommunalærer C. B. Schlägelberger, København, der har besørget Bearbejdelsen af Bogen, bringes herved forbindtligst Tak.

Forfatterens Arvinger.

Nogle Regler for Sangundervisningen.

1. Lad helst Børnene staa under Sangundervisningen; de bør holde Fødderne samlede, Kroppen rank, og de bør aldrig støtte sig til hinanden eller til Inventariet.
2. Pas paa, at Børnene ikke synge med lukket Mund; denne skal i Regelen staa saa meget aaben, at man kan holde 2 sammenstødende Fingerspidser mellem Tænderne. Sang gennem Tænderne lyder hæsligt.
3. Lad Tonen hvile paa Vokalen i Stavelsen; den efterfølgende Konsonant kan kun afslutte Tonen.
4. Pas paa en ren og aaben Udtale af alle Vokaler.
5. Tillad ingen Næselyde foran Vokalerne, f. Eks. „n- alene“ i Stedet for „alene“.
6. Lad aldrig Børnene skrigne Tonerne ud og lad dem sjældnere synge meget stærkt. Det er ikke Sangens Styrke, hvorpaa det kommer an.
7. Hold paa streng Takt, saavel i Sange som i Øvelser. Takten er Livet i Sangen og Musikken.
8. Øv Børnene i at trække Vejret lydløst og paa passende Steder, aldrig midt i et Ord.
9. Syng ikke for langsomt med de smaa Børn; der skal megen Øvelse til at kunne synge lange Toner uden at synke.

10. Brug Violinen mere end Stemmen; Børnene synge lettere efter den, og de komme ikke i Vane med at synke.
11. Sørg for, at Luften er saa ren som mulig, hvor der skal synges.
12. Læg ikke Sangtiden kort efter et Maaltid eller efter legemlig Anstrengelse (Gymnastik).

Øvelser.

Efterfølgende gør ikke Fordring paa at være en Sangskole. Det er kun en sammenhængende Række af Øvelser, byggede over de letteste Intervaller, Akkorder, Tetrakkorder og Skalaer, hvilke Øvelser ville være at anvende saavel ved Gehørsang (i hvilket Tilfælde Læreren foresynger eller forespiller dem, indtil Børnene synge dem rent, smukt og i Takt) som da ogsaa som almindelige Træfeøvelser, og det er Forfatterens Mening, at Læreren vil staa sig vel ved at anvende en halv Snes Minutter eller et Kvarter af hver Sangtime til Indøvelse af dem. Øvelserne ere delte i to Afdelinger, og hver Afdeling igen i tre Grupper. I hver Time bør der i de yngste Klasser (for Landsbyskolernes Vedkommende: i yngste Klasse) synges noget af Grupperne 1, 2 og 3, og i de ældste Klasser (den ældste Klasse) noget af Grupperne 4, 5 og 6. Derved ville Børnene opnaa at faa noget Kendskab til Noder, Takt, Dur og Mol, samt til de forskellige Intervaller i et for Børneskolen passende Omfang.

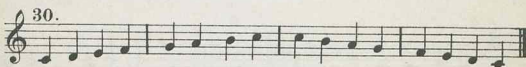
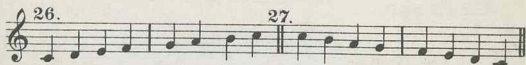
ØVELSER.

1ste Afdeling.1ste Gruppe.

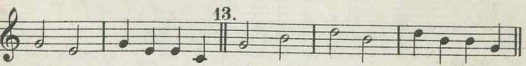
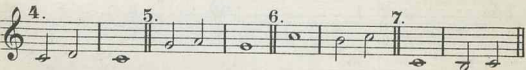
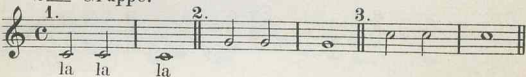
1. *la la la la⁺*

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.

+) Der fortsættes med „la“, som den letteste Stavelse at synge paa.

2den Gruppe.

3die Gruppe.

1. *la la la la*

2.

3.

4.

5.

6. *la la*

7.

8. *la la la*

9.

10.

11. $\frac{3}{4}$

12.

13.

14.

15.

2^{den} Afdeling.

7

4de Gruppe.

1. 2. 3. Punkterede Noder. 4. 5. 6. 7. fortsæt Skalaen 8. fortsæt 9. 10. la la la 11. 12. 13. *f*

14. *p* 15. *f*

16. *pp* *p* *mf* *f* *f* *mf* *p* *pp*

17. *p* *mf* *f* *mf* *p*

5te Gruppe.

1. $\frac{3}{4}$ 2. $\frac{6}{8}$

3. 4. *c*

5. 6. $\frac{2}{4}$

la la la la

7. Ligger denne Molskala for dybt, kan den synges fra h eller c.

10. Skalaen staccato.

8 og 9. Ovenstaaende Skala *f* og *p* fortsæt

11. Skalaen opad *cresc.*, nedad *decresc.* fortsæt

12. $\frac{3}{4}$ *f*

p f 13. la la la 14. 15. $\frac{2}{4}$

Anm. Ovenfor er stedse underlagt Øvelserne Stavelsen „la“ som den letteste, bekvemmeste og vigtigste. Kan det overkommes. Kunne de øvrige Vokaler og Konsonanter af og til benyttes paa samme Maade.

6te Gruppe: (Lette Træffeøvelser samt nogle kromatiske Øvelser.)

1. 2. 3. 4.

5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

I. BØRNESANGE.

Nº 1. Skære, skære Havre. (2.)

Lidt hurtigt.

1. Skæ - re, skæ - re Hav - re, det
 2. Skæ - re, skæ - re Hve - de, nu

er til He - ste - dav - re: faa de den, saa
 maa vi Ov - nen he - de, Ka - gen kom - mer

bli - ve de saa fe - de og saa fav - re.
 al - ler - sidst, se saa, nu er den nè - de.

Nº 2. Ræve luske gennem Buske. (3.)

Muntert.

1. Ræ - ve lu - ske gen - nem Bu - ske,
 2. Hor - net ly - der, rask jeg sky - der,

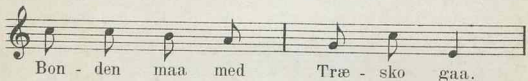
Mik - kel, du mit Skudskal hu - ske! Pas nu paa:
 Hjør - ten gen - nem Krat - tet bry - der. Ek - ko lød,

Hjort og Raa dybt i Sko - vens Tyk - ning staa.
 Hjør - ten død lig - ger nu i Sko - vens Skød.

No 3. Ride, ride Ranke. (4.)

Muntert.

J. C. Gebauer.

2.

Ride, ride Ranke!
 Hvorhen skal nu Vejen gaa?
 Bedstefa'r Besøg skal faa.
 Ride, ride Ranke!

3.

Ride, ride Ranke!
 Nu til Onkel i Galop.
 Er han hjemme? Ja! Saa stop!
 Ride, ride Ranke!

4.

Ride, ride Ranke!
 Men nu er det Aftenstid;
 lille Hest, til Stalden hid!
 Ride, ride Ranke!

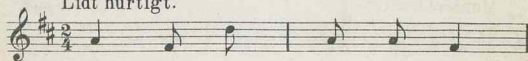
5.

Ride, ride Ranke!
 Til i Morgen staa i Ro,
 Havre først; et Kys, ja to!
 Ride, ride Ranke!

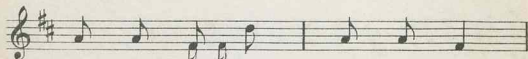
N. Krossing.

Nº 4. „Mæ“, si'er det lille Lam. (5.)

Lidt hurtigt.

1. „Mæ“, si'er det lil - le Lam,

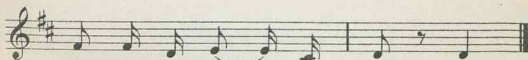
„Mo'er jeg fry - ser, jeg vil hjem!“

„Mæ“ si'er det sto - re Faar,

„vent til Af - ten - klok - ken slaar,

saa skal du nok kom - me hjem, mæ!“

2.

„Vov“, si'er den store Hund,
 vaage maa jeg endnu en Stund,
 fare om og passe paa,
 at de trygt til Ro kan gaa
 „Vov“ si'er den store Hund, „vov“!

Nº 5. Kukkermanden. (6.)

Ikke hurtigt.

H. Tofte.

1. Den Kuk-ker-mand i Træ-et sad; Kuk -
 2. Da kla-ged den med Suk og Graad: Kuk -
 kuk, Kuk-kuk, Kuk - kuk! Men Reg-nen faldt paa
 kuk, Kuk-kuk, Kuk - kuk! Jeg fry-ser, og jeg
 Busk og Blad. Kuk - kuk, Kuk-kuk, Kuk - kuk! Men
 er saa vaad: Kuk - kuk, Kuk-kuk, Kuk - kuk! Jeg
 Reg-nen faldt paa Busk og Blad.
 fry-ser og jeg er saa vaad.

3.

Det Solskin blev og dejligt Vejr,
 Kukuk, Kukuk, Kukuk!
 og tørre blev den Kukkers Klæ'er.
 Kukuk, Kukuk, Kukuk!
 og tørre blev den Kukkers Klæ'er.

4.

Da løfted den sin Vinge graa,
 Kukuk, Kukuk, Kukuk!
 og svang sig højt mod Himlen blaa.
 Kukuk, Kukuk, Kukuk!
 og svang sig højt mod Himlen blaa.

Nº 6. Sommerdagen. (7.)

(Mel. af „Elverhøj“. Herligt en Sommernat.)

Muntert.

Fr. Kuhlau, 1828.

1. Her - ligt en Som - mer - dag dra - ge i
mun - tert Lag ud - i de lys - grøn - ne
Sa - le; her - ligt at hvi - le der
svalt un - der Sko - vens Træ'r, lyt - te til
Fug - le - nes Ta - le. Ta - le.

2.

Blomsten nu smykket staar,
vidner om skønnest Vaar,
breder sit Tæppe herinde,
smiler som gammel Ven,
vinker os til sig hen,
kalder tilbage sit Minde.

3.

Glem ej hvad kønt vi saa!
Glem ej de Blomster smaa,
glem ej, hvor Fuglene gyngte,
glem ej det friske Løv
inde i Byens Støv,
glem ej med Vaaren at synge!

Nº 7. Kukkeren. (8.)

(Mel. „Kuckuk, Kuckuk ruft aus dem Wald.“)

Livligt.

Tysk Folkevis.

1. Kuk - kuk, kuk - kuk! to - ner i Skov,
 2. Kuk - kuk, kuk - kuk! Hør Vaa-rens Bud!

Fug - le - ne sjun - ge hver med sin Tun - ge:
 Gam-le og un - ge gla - de vi sjun - ge:

Pip - pip, kuk - kuk! Vaa-ren til Lov.
 For - aar, For - aar! Kom til os ud!

Nº 8. Gymnastiksang. (10.)

Som en Marsch.

Svensk Melodi.

1. Saa, saa, saa- Hvil vi nu maa faa.
 3. Se, se, se hvad skal der nu ske!

For at dov-ne man sig va-re, men man maa paa
 Du skal løf-te dig paa Tæerne og saa skal du

Kræf-ter spa-re, der-for hvi-les maa,
 bøj-e Knæerne. Ret dig! Een, to, tre!

Slutning.

saa, saa, saa, saa, saa.
Se, se, se, se, se!

2. Stil-ling net
4. Kom, kom, kom,

Een to, een to, Ret!
og gør høj - re om!

Ar - me op - ad
Op med høj - re

Ar - me ud - ad Ar - me frem-ad Ar - me bag-ud,
Arm, Ka-nal - je! Og til høj - re bøj din Tal - je!

Ar - me ned-ad net
Ret! Og saa byt om!

een, to, een, to, Ret!
Kom, kom, kom, kom, kom!

Forfra til Slutning.

5.

Kom, kom, kom,
og gør venstre om!
Venstre Arm du op skal række
og mod højre Armen strække,
Ret! Og saa byt om!
kom, kom, kom, kom, kom!

6.

Stil, stil, stil!
Fod til Siden stil!
Stille Gutter! ingen Løjer!
Stille, mens I Knæet bøjer!
Atter ret dig stil,
Stil, stil, stil, stil, stil!

7.

Ja, ja, ja,
nu gaar det saa bra.
Naar vi atter ned os sætte
for vort Arbejd' at forrette,
da gaar det saa bra!
Ja, ja, ja, ja, ja!

No 9. Sømanden. (12.)

Livligt.

1. Den Sø-mand han maa li - de langt
me-re ondt end godt, godt, godt, den Sø-mand han maa
li - de langt me-re ondt end godt, Be - skøj-ter -
ne, han tæ - rer, de gli - de ned saa smaat, hej
kom-fal-de-ra, Hur - ra! de gli - de ned saa smaat.

2.

! Men kommer han til Syden,
han drikker Vin med mer, :!
og spiser af de Frugter,
som Bonden aldrig ser,
hej, komfaldera, Hurra!
som Bonden aldrig ser.

3.

! Men hører han derude,
hans Moder lider ondt, :!
da letter han sit Anker
og drejer Skuden rundt,
hej, komfaldera, Hurra!
og drejer Skuden rundt.

A. Recke.

N° 11. Bien. (13.)

(Mel: Summ, summ, summ, Bienchen.)

Livligt.

Tysk Folkemelodi.

1. Surr, surr, surr, lil - le Bi, om -
 kring! Frygt ej for de vil - de Dren - ge,
 flyv kun ud i Skov og En - ge! Surr, surr,
 surr, surr i ly - stig Ring!

2.

Surr, surr, surr, lille Bi, omkring!
 Sid i Blomsten som en Dronning!
 Sug den søde, søde Honning!
 Surr, surr, surr, surr i lystig Ring!

3.

Surr, surr, surr, lille Bi, omkring!
 Flyv saa med dit rige Bytte
 hjem til Cellen i din Hytte!
 Surr, surr, surr, surr i lystig Ring!

Nº 12. Stork Langeben. (14.)

21

Hurtigt.

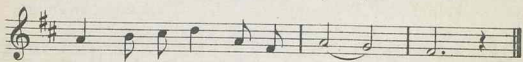
J. P. E. Hartmann.

1. Stork, Stork Lan-ge-ben! Hvor var du saa læn-ge?

Saa du Kong Fa-ra-os høj-e Sten?

Gik du paa Nil-strømmens En-ge?

2.

Stork, Stork Langeben
med de røde Hoser!
Hvor har du gjort af dit ene Ben?
Blev det i Faraos Moser?

3.

Stork, Stork Langeben!
Lykken vil du bringe;
gemmer du den med dit ene Ben
listelig under din Vinge?

4.

Stork, Stork! favre smaa
bringer du vor Moder;
er det en Søster med Øjne blaa
eller en lille Kærbroder?

N.F. 3514

B. S. Ingemann.

Nº 13. Den største Mand. (15.)

Let.

J. C. Gebauer.

1. En lil - le Nis - se rej - ste med
 Ek - stra-post fra Land til Land; hans Agt det
 var at hil - se paa Ver - dens stør - ste Mand.

2.

Han kom til Stormongulen
 og der, hvor Kæmpekaalen gror;
 men mellem alle Kæmper
 ham tyktes ingen stor.

3.

Da gik han ned til Havet
 og stirred i det klare Vand;
 han smilte; thi nu havde
 han set den største Mand.

J. Gerson.

Nº 14. Pandeben, Øjesten. (16.)

Let.

J. C. Gebauer.

1. Pan - de - ben! Godt det gror! bag ved det For -
 2. Øj - e - sten! Nej hvor klar! Tror jeg ik - ke

stan - den bor. Den vil læ - se, den vil
to du har! Se dog ba - re, hvor de

læ - re, brin - ge dig i Agt og
kla - res, jeg kan se dig, - oh, be -

Æ - re, sid - de som en hol - den
va - res! li - ge ind i Hjer - te -

een bag det stol - te Pan - de - ben.
ben, du, min e - gen Øj - e - sten.

3.

Næsetip!_ Hvilken Hest!
Et Par Brillen ride bedst.
Naar du ikke Vejen kender,
ride de, hvor Tippen vender.
Hvilken lille stumpet Snip!
Hesten hedder Næsetip!

4.

Mundelip!_ frisk og rød,
er det sandt, du er saa sød?
Kan jeg ganske paa dig lide,
vil ej Tænderne mig bide?
Jeg vil tage Kysset_ Svip!
Det jeg tog fra Mundelip!

5.

Hageflip!_ Det er vist:
Hageflippen kommer sidst;
men i Kløften, som jeg hører,
er der nok en Luks, der kører;
det gaar over Næsetip,
Mundelip og Hageflip.

6.

Dikkedik!_ Hvad er det?
Vil du sidde rank og ret,
saa skal jeg nok Luksen finde;
thi jeg ved, han er derinde.
Oh, nu har jeg ham, den Strik!
Dikke, dikke, dikke, dik!

H. C. Andersen.

Nº 15. Barnets Farvel. (17.)

Temmeligt langsomt.

E. Horneman.

1. Mo - der kær! hos mig vær,
vogt mig, mens jeg so - ver!
Du vil ej for - la - de mig,
jeg kan sto - le trygt paa dig.

2.

Hør en køn
lille Bøn,
Moder, jeg vil bede:
gid Vorherre sød og rar
vil velsigne dig og Fa'er.

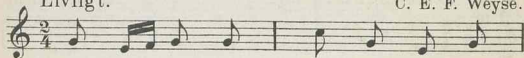
3.

Stille, tys!
Bløde Kys
falde paa mit Øje.
Søvn og Drøm mig favne brat, -
Fader, Moder! nu god Nat!

N° 16. Høstsang. (18.)

Livligt.

C. E. F. Weyse.

1. Vip - per sprin - ge o - ver Klin - ge
 2. Alt sig glæ - der, mun - tert kvæ - der

un - der Le - ers Lyd. Bru - ne
 hver, saa godt han kan. Tæt om

Pi - ger dan - se, spø - ge, flet - te
 Fi - ske - dam - men spi - se Dav - re

Kran - sel o - ver - alt er Fryd.
 sam - men Dreng og Bon - de - mand.

3.

Hans og Tyge
 Leen stryge,
 meje Skaar paa Skaar.
 Pigerne begynde
 Sæden op at binde;
 alt saa lystigt gaar.

4.

Fro i Klynge
 Piger syng
 under Leers Klang.
 Ja til Dagen viger,
 og til Maanen stiger,
 lyder munter Sang.

Frankenau.

Nº 17. Moderen og Barnet. (19.)

Hurtigt.

J. C. Gebauer.

1. Hist, hvor Vej - en slaar en Bugt, lig - ger der et
 Hus saa smukt. Væg - ge - ne lidt skæ - ve staa,
 Ru - der - ne er gan - ske smaa; Dø - ren syn - ker
 halvt i Knæ, Hun - den gør, det lil - le Kræ.
 Un - der Ta - get Sva - ler kvid - re, So - len
 syn - ker, og saa vid - re.

2.

I den røde Aftensol
 sidder Moder i sin Stol.
 Kinden luer dobbelt rød,
 Barnet har hun paa sit Skød;
 Drengen er saa frisk og sund.
 Æblekinden rød og rund.
 Se, hvor hun i Spøg ham banker
 paa de søde Pusselanker.

3.

Katten staar og krummer Ryg,
 men forstyrres af en Myg;
 barsk han den med Poten slaar
 og igen som Hofmand staar.
 Moder klapper Barnets Kind;
 se, hvor sødt det sover ind,
 drømmer om de Engle smukke
 i sin pæne lille Vugge.

H. C. Andersen.

N° 18. Fingrene. (20.)

Lidt hurtigt.

J. C. Gebauer.

1. Sø - sken - de jeg ken - der fem, - Stak - kel,

som ej ken - der dem - ved hin - an - dens

Si - de sat, blev de Men - ne - sket en Skat.

2.

Tommeltot er Patriark,
 lille, buttet, rørig Knark,
 styrer Flokken som Regent,
 ellers var det slet bevendt.

3.

Slikkepot har Tyvs Natur,
 sidder fremmest og paa Lur;
 han er Barnets Pegepind,
 naar det faar sin Fibel ind.

4.

Langemand højst rækker op
 midt i Klyngen med sin Krop;
 naartil Væds man trækker Krog,
 gavner godt det store Skrog.

5.

Guldbrand har den søde Rang,
 bærer Ringen gyldentrang;
 om hans Lykke tier Sang,
 ellers Visen blev for lang.

6.

Lille Peter Spillemand,
 ikke meget højner han,
 morer sig saa jævnt og godt
 som en stakkels Askepot.

7.

Rækker jeg dem alle frem,
 giver du mig dine fem,
 er et Tryk: Farvel, min Ven!
 Og til Velkomst eet igen!

N. Krossing.

N° 19. Nissen. (21.)

Muntert.

V. Sanne.

Og Manden vil - de fra Nis - sen flyt - te; men Rej - sen
blev ham til in - gen Nyt - te; thi højt fra Vogn - læs -
set Nis - sen lo: „Jeg tror, vi flyt - te i Dag, vi to.“

N° 20. Der var en Kæmpe Goliat. (22.)

Ikke for langsomt.

V. Sanne.

1. Der var en Kæmpe Go - li - at, det var en Ma - ta -
dor; han bar Plu - ma - ge paa sin Hat og rundt om
den en Snor. Han hav - de Gar - der - støv - ler paa, og
dem lod han med Jærn be - slaas; han hav - de Gar - der -
støv - ler paa, og dem lod han med Jærn be - slaas.

2. Hans Knebelsbart var alt i Stand
 at kyse mangel en;
 han vilde æde alle Mand
 med Hud og Haar og Ben;
 I: hans Dyrendal den var saa lang,
 saa lang som nogen Væverstang. :|
3. Hver Dag han kom i fuld Gevær
 og Israel bød Trods
 og raabte: „Er der nogen her,
 som der har Lyst at slaas?
 I: Hvis een har Lyst, han sige til,
 og han skal se et artig Spil.“ :|
4. En Hyrde gik med ædel Aand
 da ud mod Praleren,
 en Stav han havde i sin Haand,
 en Slynge og en Sten;
 I: han sagde: „Du har Spyd og Sværd;
 I Herrens Navn jeg kommer her.“ :|
5. I Slingen lagde han en Sten
 og slog til Goliath
 og traf ham paa hans Pandeben,
 saa lange Pralhans drat,
 I: og David nu i Mag og Fred
 afhug den Pralers Hoved med. :|
6. Oh lærer, lærer smukt heraf
 at sky den langes Spor;
 Plumagen gør ej Sagen af,
 ej heller store Ord.
 I: Men lærer heller af den smaa,
 hvordan man skal med Ære slaa. :|

Rahbek.

Nº 21. Naar kommer Vaaren vel? (25.)

Let. J. C. Gebauer.

1. „Naar kommer Vaaren vel?“ – Naar den sort-blaa
 Sva - le kom - mer og be - bu - der næ - re
 Som - mer, naar den kvid - ren - de ta'er Myg - gen,
 der vil tum - le sig i Skyg - gen! –
 da kommer Vaaren - da kom - mer Vaaren!

2. „Naar kommer Svalen da?“ –
 Naar den lille Frø i Kæret
 strækker Halsen op i Vejret
 og med Tungen slaar paa Trommen:
 „Nu er tykke Frømand kommen!“ –
 da kommer Svalen!

3. „Naar kommer Frøen da?“
 Naar den lange Stork er kommen
 for at putte Frø i Vønnen
 og staar med de røde Hoser
 fiskende i brune Moser –
 da kommer Frøen!

4. „Naar kommer Storken da?“ _
 Naar først Sneppen hid er fløjet
 og staar over Isen bøjet
 borende sig der et Bæger,
 hvoraf den med Vand sig kvæger _
 da kommer Storken!

5. „Naar kommer Sneppen da?“
 Naar først komme blot de Dage
 at i Odense paa Tage
 Stæren bygger højt sin Rede,
 hvor Godtfolk ham Plads berede _
 da kommer Sneppen!

6. „Naar kommer Stæren da?“
 Det kan du jo nok begribe,
 først der komme maa en Vibe!
 Først naar Viben som en Blinker
 til Armeen „fremad!“ vinker _
 da kommer Stæren!

7. „Naar kommer Viben da?“
 Naar først efter Vintertide
 Vintergæk af Sneen hvide
 rejser sig med sine Blade
 og gør alle Hjerter glade _
 da kommer Viben!

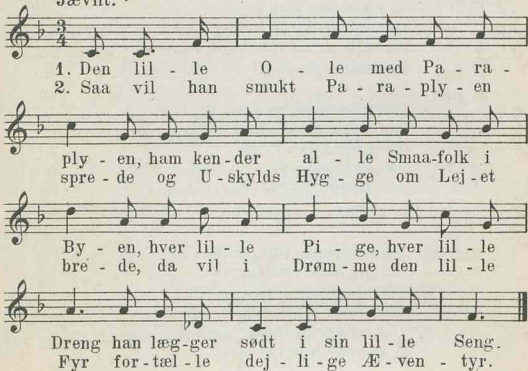
8. „Naar kommer Gækken da?“
 Naar Gudfader det behager,
 vinker han den frem af Ager;
 først naar hans Befaling falder,
 først naar han paa Blomsten kalder _
 da kommer Gækken!

Carl Bagger.

Nº 22. Den lille Ole. (24.)

Jævnt. ♩

V. Sanne.

1. Den lil - le O - le med Pa - ra -
 2. Saa vil han smukt Pa - ra - ply - en
 ply - en, ham ken - der al - le Smaa-folk i
 spre - de og U - skylds Hyg - ge om Lej - et
 By - en, hver lil - le Pi - ge, hver lil - le
 bre - de, da vil i Drøm - me den lil - le
 Dreng han læg - ger sødt i sin lil - le Seng.
 Fyr for - tæl - le dej - li - ge Æ - ven - tyr.

3.

Han vil fortælle om Stjerner klare
 og om den hellige Engleskare
 og om den yndige lille Fe,
 som alle Børn vil saa gerne se.

4.

Og har om Dagen de artig været
 og kærlig Fader og Moder æret,
 saa kan saa glade til Sengs de gaa
 og drømme sødt om Guds Engle smaa.

No 23. Lærebogen. (26.)

Lidt langsomt.

J. H. Trahn.

1. Bar - net vok - ser tid - lig fra sin
2. Den er sim - pel! ja, det maa den

Skam - mel, bli - ver snart til
væ - re! sim - pel er til

Duk - ke - tøj for klog; in - gen,
Bar - net Fa - ders Røst; sim - pel

blev han nok saa høj og gam - mel,
er jo Smi - let til den kæ - re

vok - ser fra sin lil - le Læ - re - bog.
spæ - de Glut ved kær - ligt Mo - der - bryst.

3.

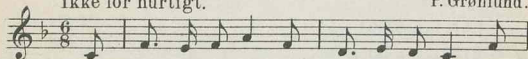
Gem saa Bogens Ord! Oh, lad dem være
nok saa simple, kun du elsker dem!
Store Træer, som rige Frugter bære
vokse af en lille Kærne frem.

Chr. Wilster.

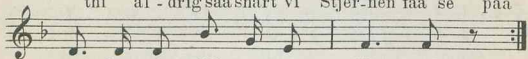
No 24. De hellige tre Kongers Sang. (27.)

Ikke for hurtigt.

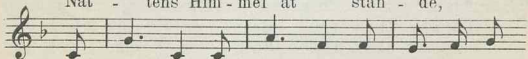
P. Grønlund.

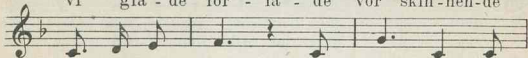
1. Oh, Stjer-ne, hav Tak, vor le-den-de Ven i -
 Alt Hyt-ten vi se, nu ken-de vi den, Lyk -
 2. Vi kom-me saa fjernt, vi Kon - ger tre, alt
 thi al - drig saa snart vi Stjer-nen faa se paa

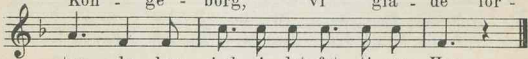
mel - lem de vild - som - me Vej e!
 sa - lig - hed mon - ne vi ej - e
 fra de øst - li - ge Lan - de;
 Nat - tens Him - mel at stan - de,

med Glæ - de vi træ - de her - ind i det
 vi gla - de for - la - de vor skin-nen-de

fat - ti - ge Hus, med Glæ - de vi
 Kon - ge - borg, vi gla - de for -

træ - de her - ind i det fat - ti - ge Hus.
 la - de vor skin-nen-de Kon - ge - borg.

3. Saa sigte vi eder nu Farvel;
 vor Frelser ville vi prise.
 Se, Stjernen skinner saa klart i Kvæld,
 og Vejen vil den os vise.
 Hil være i Ære
 den Konge for Himmel og Jord.

J. L. Heiberg.

No 25. Høsletvise. (28.)

J. A. P. Schulz.

Ikke for langsomt.

1. I ba - re Ær - mer gaa vi
2. Se vo - re Pi - ger der, hvor

Kar - le her og slaa; hvor
flin - ke de ej er! Se

vo - re Le - er blin - ke, det
kun med hvil - ken I - ver det

høj - e Græs maa syn - ke, vi
tør - re Hø de ri - ver og

Kar - le gaa og slaa.
sæt - te det i Stak.

Rahbek.

Nº 26. I Smaabørnenes Skole. (29.)

Som en Marsch.

Svensk Melodi.

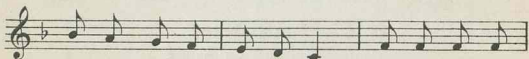
1. Lad os smaa mun-tert gaa med hin-an-den

2. FuglpaaGren er ej sen, kluk-ker flit-tig,

fro i Rad, nu med Spring rask om-kring

kvid-rer glad, her vi smaa pluk-ke maa

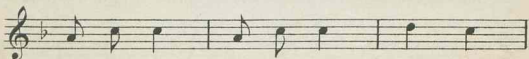
og med Blik-ke frit og glad, So-len straa-ler

Kundskabs Blomsters fri-ske Blad; men saasnart vi

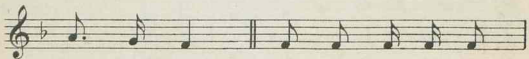
lyst og klart, kom nu al-le i en Fart.

bli-ve fri, glad som Fug-len kvid-re vi.

Ud i Vang gaar vor Gang un-der

Ud i Vang gaar vor Gang un-der

mun-ter Sang.

mun-ter Sang.

Un-der mun-ter Sang,

No 27. Frikvarter. (30.)

(Mel: „Stina, här har du mig.“)

C. P. Wahlin.

Let og muntert.

er saa kort, Tra la la la la la,

husk at snart vi kal-des bort! Selv om det

reg-ner lidt, vi dan-se dog omkring, hop, hop med

kor-te Skridt, bryd dig kun om in-gen - ting.

Kom da, lil - le Sti-ne, kom da, Vil-hel-mi - ne,

ra - re Ka - ren, go - de Ma - ren,

og-saa du, Ma - ri - e, og-saa du, So - fi - e

er en sød lil - le Pi - ge.

N. E. Petersen, Søllerød.

Nº 28. Min Bedstemo'er. (31.)

Muntert.

N. K. Madsen-Stensgaard.

Nej, slig en Bed - ste - mo'er som min
fin - des ej, hvor - dan er din? Du
in - gen har, hvor det var il - de,
oh, hvor det var il - de.

2.

Hun fortæller Æventyr,
snart om Trold og Skovens Dyr,
snart om Konger og Prinsesser,
Konger og Prinsesser.

3.

Hun kan synge Salmevers,
tælle lige til halvfjerds;
kanske endog noget længre,
kanske noget længre.

N° 29. Morgensang. (32.)

V. Sanne.

Tømmelig langsomt.

1. Naar So - len den skin - ner paa

2. Naar Ro - sen den aab - ner sit

Gen - bo - ens Tag, maa al - le Smaa -

fag - re - ste Blad og spre - der den

pi - ger af Sen - ge. Hvem tror du, bort -

Vel - lugt, den rum - mer, da aab - ner Smaa -

so - ver Guds dej - li - ge Dag? det

pi - gen sit Øj - e saa glad, saa

gør kun de dov - ne - ste

frisk af den dej - li - ge

Dren - ge.

Slum - mer.

Frstrup.

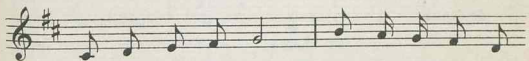
Nº 30. Til min Moder. (33.)

Ikke for langsomt.

J. C. Gebauer.

End - nu er jeg kun lil - le, men
Men naar din Aand er træt - tet af

naar jeg bli - ver stor, da skal jeg syn - ge
Li - vets lan - ge Gang, da syn - ger jeg til

San - ge for dig, min sø - de Mor, da
Af - sked min al - ler - sid - ste Sang. Et

skal jeg syn - ge San - ge, saa
Min - de - kvad om Ga - ven, hvor -

kær - li - ge, saa man - ge for dig, min e - gen
med jeksmykker Gra - ven, der gem - mer al min

sø - de, vel - sig - ne - de Mor.
Lyk - ke, min Lyst og min Sang.

Hædt.

N° 31. Tip og Tap. (34.)

V. Sanne.

Jævnt.

1. Og Tip var en Bon - de, som
2. Og Tip hav - de og saa en
ej - ed me - get Land, af Køer og af
Dat - ter, som var køn, og Tap spurg - te
Stu - de fast hun - dred hav - de han. Men
Tip: „Maa jeg væ - re Svi - ger - søn?“ Men
saa var der en Fyr, som knapt
Tip han svar - te: „Nej, du faar
ej - e - de en Tyr, Tap, saa hed han,
Tip - ses Dat - ter ej; tro du mig, Tap,
Tap, saa hed han, Tap, Tap, Tap,
tro du mig, Tap, Tap, Tap, Tap,
Tap, Tap, Tap, Tap, Tap, saa hed han.
Tap, Tap, Tap, Tap, Tap, tro du mig Tap!“

N° 32. Snemanden. (35.)

Jævnt.

V. Schøtt.

Se en Gang den tyk - ke Mand! in - tet han os
 gø - re kan; han ser vred og bi - ster ud,
 fry - ser ej paa nøg - ne Hud; Kuld' og Sne - ens
 hvi - de Fnøg taa - ler godt hans sto - re Skrog!
 Men naar So - len skin - ner varm, da bli'r han baa - de
 us - sel og arm, da fal - de hans Øj - ne af
 Ho - ve - det ud, da rev - ner hans hvi - de,
 glin - sen - de Hud, da kan han slet ik - ke
 hol - de Stand; da bli - ver han til det ba - re Vand.

No 33. Alfabetet. (176.)

Livligt.

J. P. Rameau.

A b c d e f g h i j k
 l m n o p q q r r s s t
 q q r r s s t u v x y
 z æ ø, nu kan jeg min A - B - C.

No 34. Vinterlandskab. (178.)

Langsomt.

V. Sanne.

1. Sne - en dæk - ker Mark og Mo - se,
 2. Taus - hed bor paa Eng og Høj - e,
 Sko - ven staar saa mørk og brun,
 Stjer - nen tin - drer klart i Luft,
 blank i Vest gaar Da - gens Ro - se
 hver en Busk har lukt sit Øj - e,

bort af Vin - trens blaa Pav - lun!
hver en Stilk har glemte sin Duft.

3. Poppelpilens Hoved hælder
tankefuldt med Sne belagt,
ak, den drømmer vist - hvad gælder -
om sin rige Sommerdragt.

Chr. Winther.

N° 35. Det lille Bjærg. (177.)

Ikke for hurtigt.

Folkevisen.

1. Langt ud i Sko - ven laa et lil - le Bjærg,

al - drig saa jeg saa dej - ligt et Bjærg,

Bjær - get lig - ger langt — ud i

Sko - ven. 2. Paa det lil - le Bjærg der

stod et lil - le Træ, al - drig saa jeg saa

3. Paa det lille Træ der sad en lille Gren,
aldrig saa jeg saa dejlig en Gren. o.s.v.
4. Paa den lille Gren der sad en lille Kvist.
5. Paa den lille Kvist der sad et lille Blad.
6. Paa det lille Blad der var en lille Rede.
7. I den lille Rede laa et lille Æg.
8. Af det lille Æg der kom en lille Fugl.
9. Paa den lille Fugl der sad en lille Fjer.
10. Af den lille Fjer der blev en lille Pude.
11. Paa den lille Pude laa en lille Dreng,
aldrig saa jeg saa dejlig en Dreng -
Drengen paa Pudens, Pudens af Fjeren,
Fjeren af Fuglen, Fuglen i Ægget,
Ægget i Reden, Reden paa Bladet,
Bladet paa Kvisten, Kvisten paa Grenen,
Grenen paa Træet, Træet paa Bjærget,
Bjærget ligger langt ud' i Skoven.

*) Alle Tilføjelserne i de følgende Vers udføres ved Gentagelse af denne Takt.

No 36. Een, to, tre. (179.)

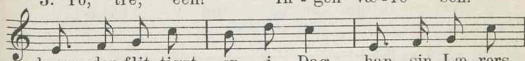
47

R. Bay.

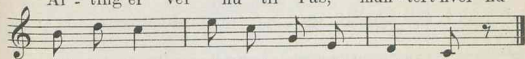
Hurtigt.

1. Een, to, tre! Kom, nu vil vi se,
2. Tre, een, to! Vi vil væ-re fri!
3. To, tre, een! In-gen væ-re sen!

hvem der flit-tigst er i Dag, han sin Læ-rers
Fi-ske-ne i Bøl-gen gaa, Fug-len fly-ver
Al-ting er vel nu til Pas, mun-tert hver nu

Vel-be-hag sik-kert og vil vin-de.
i det blaa, saa-dan skal det væ-re.
paa sin Plads! saa kan vi be-gyn-de.

No 37. Højt paa en Gren en Krage sad. (180.)

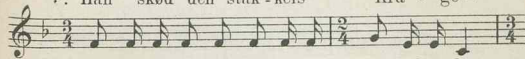
(Mel.: „Auf einem Baum ein Kukkuk sass.“)

Livligt.

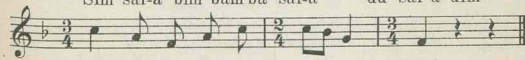
Tysk Folkevis.

1. Højt paa en Gren en Kra-ge-
2. Der kom en hæs-lig Jæ-ger-
3. Han skød den stak-kels Kra-ge-

Sim sal-a bim bam ba sal-a du sal-a dim-
Sim sal-a bim bam ba sal-a du sal-a dim-
Sim sal-a bim bam ba sal-a du sal-a dim-

højt paa en Gren en Kra-ge sad.
der kom en hæs-lig Jæ-ger hen.
han skød den stak-kels Kra-ge ned.

N° 38. Fuglegildet. (181.)

Muntert.

Gammel Folkemelodi.

1. I Sko - ven skul - de væ - re
2. At by - de Gæ - ster___

Gil - de alt hos den gam - le Ørn, som
man - ge den Ha - ne skul - de gaa, han

jo saa gær-ne vil - de for - nøj - e si - ne
hav - de Ben saa lan - ge med krum-me Spo-rer

Børn. Og al - le Fug - le sjun - ge og
paa. Han raab - te „Kyk - li - ky!“___ tre

rø - re de - res Tun - ge, saa snart som Lær-ken
Gan - ge i hver By, at by - de al - le

gør Sig - nal af Næb-bets Fut - te - ral.
Fug - le smaa til Ør - nens Gil - de saa.

3. Den Tømmermand Hr. Spætte
han skulde bygge Hus,
og Svalen Taget tætte
med Skovens grønne Mos,
og Salen skulde pyntes,
hvor Gildet skulde staa,
med røde Sneglehuse
og fine Bolstre smaa.

4. Og Storken skulde være Skafter
og sætte Mad paa Bord,
thi var den iblandt dem,
der var saa grumme stor.
Han havde lange Ben
og dertil tykke Laar,
fordi han ej skulde falde omkuld
og slaa Fadene i Skaar.

5. Og Uglen var til Gilde
hun drak sig ganske fuld,
om Aftenen saa silde
hun faldt i Græs omkuld.
Hun raabte med stor Klage:
i alle mine Dage,
ja, alle mine Dage
stor Nød jeg lide maa!

6. Og Ørnen gik til hende
og sagde: „Hør min Ven!
naar mener du, at du vel
kan komme dig igen?“
Oh ve, oh ve, oh Plage!
jeg kan det godt forstaa,
at mine Levedage
de er nu ganske faa!

N° 39. Kukkeren. (182.)

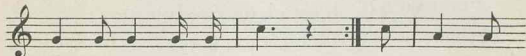
(Mel.: „Es blies ein Jäger.“)

Let.

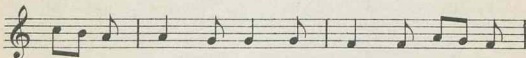
Tysk Folkemelodi.

1. Hvor Sko - ven dog er frisk og stor, kuk -
 Skov - mær - ker der og Jord - bær gror, kuk -

kuk, kuk-kuk, fal - le - ra.
 kuk, kuk-kuk, fal - le - ra. I Træ - ets

Bark er Mær - ke sat, der saa jeg dig en

maa - ne klar Nat. Kuk - kuk, kuk - kuk, tra -

la, — kuk - kuk, kuk-kuk, fal - le - ra. —

2.

I Maaneskin er godt at gaa,
 I Skov med Solskin ligesaa,
 Af Kukkeren jeg vide faar,
 hvormange Kys og Leveaar.

3.

Gør ikke Verden dig for tung,
 husk paa, du er kun een Gang ung,
 Skovmærker gror og Jordbær gror,
 og Kukkeren ved naar og hvor.

H. C. Andersen.

N° 40. Barnet og Svalen. (184.)

Temmelig langsomt.

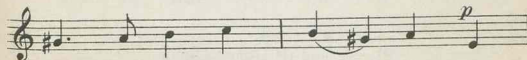
J. H. Nebelong.

1. Mig Sva - len har be - dra - get, oh
 2. Og Ly - set tog den med sig og

Mo - der, var det Ret? den
 So - lens var - me Glød, og

har for - ladt vor Bo - lig og
 for i - gen den kom - mer er

ik - ke sagt mig det.
 jeg af Læng - sel død.

C. Hauch.

No 41. Haabets Stemme.

J. H. Nebelong.

Larghetto.

dolce

1. Haa - bet og - saa ble - ge Kin - der
 2. Aand, du kan ej Stø - vet glem - me,

far - ve kan som Ro - sen - blad.
 som var her din Barn - doms - ven!

Trøst der bor i sø - de Min - der,
 lyt du glad til Haa - bets Stem - me:

selv naar Ven - ner skil - les ad.
 I for - bin - des skal i - gen!

3.

Flyver end til fjerne Linde
 Fuglen fra sin Rede her,
 dog sit Træ den ved at finde
 mellem alle Skovens Træer.

4.

Find dig derfor i at savne
 Vennen din i Jordens Dal;
 thi du skal dog atter favne
 Vennen din i Himlens Sal.

A. Oehlenschläger.

N. F. 3514

No 42. Barn Jesus.

53

Andantino.

J. H. Nebelong.

mf

1. Barn Je - sus i en Kryb - be laa, skønt
 2. Hver sorg - fuld Sjæl blev karsk og glad, ryst

Him - len var hans Ej - - e; hans
 af - - din tun - ge Smer - tel Et

Pu - der her blev Hø og Straa,
 Barn er født i Da - vids Stad til

mørkt var der om hans Lej - e! Men
 Trøst - for hvert et Hjer - te; til

Stjer - nen o - ver Hu - set stod, og
 Bar - net vil vi sti - ge ind og

Ok - sen kys - sed Bar - nets Fod.
 bli - ve Børn i Sjæl og Sind.

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu -
 Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu -

p

ja, - Barn Je - - sus.
 ja, - Barn Je - - sus.

N. F. 3514

H. C. Andersen.

Nº 43. Ride, ride Ranke. (183.)

Let.

H. Lund.

1. Ri - de, ri - de Ran - ke! hvor skal vi da
 2. Ri - de, ri - de Ran - ke! Rid til from-me

ri - de hen? O - ver Bjærg og Ban - ke,
 Hjer-ter hen, og paa dem vi ban - ke!

ja, at kom-me snart i - gen, menskønt Tøm-men
 Rid til Bar-nets hul - de Ven! Oh, der er jo

hæn-ger slap, ri - der He - sten dog ej rap;
 ik - ke faa, som vor Barn-dom kan for-staa

rid da med min Tan-ke, rid da med min Tan-ke!
 og dens from-me Tan-ke, og dens from-me Tan-ke.

3.

Ride, ride Ranke!
 Rid hen til din Moders Stol,
 Kys der vist vil vankel
 Der er Kærlighedens Pol

og i Straalens milde Skær
 sidder jeg saa roligt her
 med min glade Tanke,
 med min glade Tanke.

F. J. Hansen.

II. BØRNELEGE.

N° 44. Stregerne. (1.)

Vil du, vil du, vil du, vil du,
 vil du med mig ud i
 Mar - ken gaa? Ja - men, ja - men,
 ja - men, ja - men, ja - men
 her skal tred' - ve Stre - ger staa.

(Børnene stilles op i Række foran den sorte Tavle. Et Barn træder frem med et Stykke Kridt i Haanden; og medens alle Børnene synge, markerer det Takten ved Streger paa Tavlen. Naar Verset er sluttet, mører man sig med at tælle, om der virkelig er tredive Streger. Dette kan gentages med forskellige Børn som Forsanger, til man bliver ked af Legen.)

N° 45. Til Torvs. (9.)

N. E. Petersen.

Livligt.

Og hør lil - le Mo - der, hvad
Og hør Stu - de - dri - ver, hvad

1. har hun i sin Kurv i Dag? Kurv i Dag?
har han i sit Reb i Dag? Reb i Dag?

Kyl - lin - ger, Kyl - lin - ger, Gæs og Høns,
Fe - de - kø'r, Fe - de - kø'r, Gri - se og Faar,

og en dej - lig Ha - ne med Spo - rer.
og et gammelt Æ - sel med Ø - ren.

Hvad si - ger Kyl - ling? Pip, pip,
Hvad si - ger Fe - de - kø? Bu, bu,

(Børnene slutte Kreds. Inden i Kredsen staar en, som forestiller, i første Vers: Konen med Kurven, i andet Vers: Stuedriveren med Rebet; i tredje Vers: Fuglefængerens med Garnet. Forskellige Børn udtages af Kredsen til at forestille de Dyr, der omtales. De faar hver sin Rolle, og paa Spørgsmaalet fra Koret: „Hvad siger?“ svares der med at efterligne vedkommende Dyrs Yttring.)

pip! Hvad si - ger Gaa - sen? Gæk, gæk,
 bu! Hvad si - ger Gri - sen? Øf, øf,

gæk! Hvad si - ger Hø - nen? Kluk, kluk,
 øf! Hvad si - ger Faa - ret? Mæ, mæ,

kluk! Hvad si - ger Ha - nen,
 mæ! Hvad si - ger Æs - let,

Ha - nen med Spo - rer? Kyk - li - ky!
 Æs - let med Ø - ren? I-a, i-a, i-a!

Og hør Fuglefænger, hvad har han i sit Garn i Dag?
 Og hør Fuglefænger, hvad har han i sit Garn i Dag?
 ¶ Vildænder, Vildænder, Krager og Stær!
 og en lystig Gøg hist fra Skoven.
 „Hvad siger Vildand?“ Rap, rap, rap!
 „Hvad siger Kragen?“ Kra, kra, kra!
 „Hvad siger Stæren?“ (der fløjtes.)
 „Hvad siger Gøgen, Gøgen fra Skoven?“
 Kuk kuk!

N° 46. Smedene.

Livligt.

1. Mun-ter, Smed, slaa du kun til, Jær-net dyg-tig
 2. Ar-men bli-ver dobbelt stærk, t'ar den fat paa
 ham-res vil, mun-ter, Smed, slaa du kun til,
 saa-dant Værk, Ar-men bli-ver dob-belt stærk,
 Jær-net dyg-tig ham-res vil; alt hvad du vil
 t'ar-den fat paa saa-dant Værk; flinkt sig Sme-den
 ha-ve, kan du der-af la-ve, slaa kun, slaa kun
 rø-rer, og i Takt man hø-rer Blæ-se-bælg og
 kraf-tig til, Jær-net dyg-tig ham-res vil.
 Ham-mer gaa; mun-ter, Smed, kil du kun paa.

(Naar første Vers er sunget, kan man paa følgende Maade lave et lille Intermezzo. Der siges: „Jeg er en god Smed, jeg kan slaa med min Hammer“ samtidig sætter den talende sin højre Arm i Bevægelse i Lighed med Hammerslag. Ordene og Bevægelsen gaa nu videre Kredsen rundt, til alle ere i Bevægelse. Nu siges der igen: „Jeg er en bedre Smed end Du, jeg kan slaa med to Hamre“, samtidig sættes den venstre Arm i Bevægelse. Ordet og Bevægelsen gaa videre Kredsen rundt. Saa siges der: „Jeg er en bedre Smed end Du, jeg kan slaa med tre Hamre“, samtidig løftes den højre Fod til Slag videre Kredsen rundt. Saa siges der: „Jeg er en bedre Smed end Du, jeg kan slaa med fire Hamre“, hvorpaa den venstre Fod løftes til Slag videre Kredsen rundt. Ligeledes med den femte Hammer, Hovedet. Naar alle Lemmerne paa denne Maade ere satte i Bevægelse, synges det sidste Vers.)

N° 47. Kattene.

Livligt.

Mor - ten Holck kan ej faa Ro,
so - ver ej om Nat - ten, thi fra Trap - pen,
maa du tro, kan han hø - re Kat - ten:
mjav, mjav, mjav, mi - jav, mi - jav, mi - jav, mi -
a - av, mi - jav, mjav, mjav, mjav, mi -
jav, mi - jav, jav, mi - ja - av, mi - jav.

(Et af Børnene ligger med lukkede Øjne og forestiller Morten Holck, som vil sove. De andre Børn ere Katte. Naar Morten Holck ved Ordet: „Katten“ rejser sig op for at jage Kattene væk, give de sig alle til at miave efter Tekst og Noder. Den som bliver greben af Morten Holck, skal næste Gang ligge i Midten. Og saa fremdeles.)

N° 48. En tilovers. (23.)

Ikke for hurtigt.

Kom, kom, fag - re Un - ger-svend og
Pi - ge - lil

før os bæg - ge i Dan - sen.

Dan - sen. Den e - ne gi - ver jeg
han en Kury, den
hun

an - den fø - rer jeg
han til min Borg
hun sin

og der blir Glæ - de og in - gen Sorg, og

der skal Bryl-lup-pet stan - de. stan - de.

(Inden i Kredsen staar først en lille Dreng, som tager to Smaapiger. Han danser med den, som han vil føre til sin Borg. og den tiloversblevne henter sig en af Kredsen at danse med. Hun, som blev ført til Borgen, tager nu Plads i Kredsen, hvorfra hun henter sig to Smaadrenge. Og saaledes fremdeles.)

N° 49. Fættrene.

Livligt.

Tag og søg din Fæt - ter op,
 snur ham rundt ret som en Top,
 til un - der Fo - den Gul - vet
 gyn - ger, snur ham rundt, snur ham
 rundt, mens du syn - ger.

(Børnene slutte Kreds. I Midten stilles et Barn. Dette vælger en af Kredsen til at være sin Fætter og svinger ham rundt paa følgende Maade:

- Til 1ste Verslinie: med højre Arm under hans højre.
 Til 2^{den} " med venstre Arm under hans venstre.
 Til 3^{die} " med højre Arm under hans højre.
 Til 4de " med venstre Arm under hans venstre.

Til 5te Verslinie, som synges meget langsomt, trædes der tilbage i Kredsen.)

N° 50. Tag en anden.

Ikke for hurtigt.

Tag en an - den, tag en

an - den, som jeg, som jeg. Aa,

Hej - di - dum, Hej - di - dum,

ly - stig som jeg. Aa, Hej - di - dum,

Hej - di - dum, ly - stig som jeg.

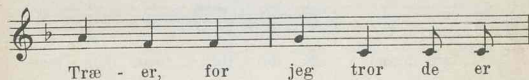
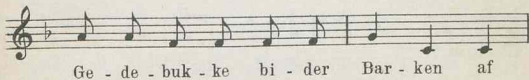
(Der maa til denne Leg være Deltagere i lige Antal. Lad os nu sætte, at der er tolv Børn, saa er Fremgangsmaaden saaledes:

En stærk Snor af en Alens Længde bindes sammen i en Krans.

Den omfattes af de seks Børns højre Hænder. Med venstre Haand fører hver især en af de andre Kammerater i højre Haand, saaledes at der dannes en Stjerne. Hver Gang der nu synges: „Tag en anden“ skifte de yderste Deltagere bestandig frem efter, indtil der er skiftet helt rundt. De yderste stilles nu indvendig, o. s. v.)

Nº 51. Gedebukkene.

Ikke for hurtigt.

(Naar Kredsen er sluttet, aabnes den imellem to af de største Børn, der saaledes komme til at danne Yderpunkterne af en Række. Den ene af disse tager nu Opstilling midt i Stuen, og medens Børnene holde hinanden fast i Haanden, vikler Rækken sig om denne, indtil den til Slutning danner en Knude. Knuden løses nu ved at vedkommende bukker under de yderst staaende og trækker hele Rækken efter sig i Kreds. Derpaa tages der fat fra den anden Ende.) N. F. 3514

No 52. Bejlerne.

Ikke for hurtigt.

Alle. Først kom - mer Of - fer,
saa kom - mer Æ - de - lig, saa kom - mer
syv Mands Æ - de - lig, saa kom - mer
Kon - gens Bøn - der al - le.

Jomfruerne: Hvad vil Offer? o.s.v.

Svendene: Bejle vil Offer. o.s.v.

J: Hvad byder Offer? o.s.v.

S: Sølv byder Offer. o.s.v.

J: Nej faar Offer. o.s.v.

S: Guld byder Offer. o.s.v.

J: Nej faar Offer. o.s.v.

S: Tro byder Offer. o.s.v.

Alle: Ja faar Offer. o.s.v.

Alle: Klap faar Offer. o.s.v.

Alle: Dans faar Offer. o.s.v.

(Børnene opstilles i to Rækker med Ansigterne mod hverandre, saa hver har sin vis-a-vis. Den ene Række forestiller Offer, Ædelig, Syv Mands Ædelig og Kongens Bønder. Den anden Række forestiller Jomfruerne, der bejles til. Naar det første Vers er sunget af alle, begynder Vekselsangen imellem Rækkerne, der skiftevis bevæge sig fremover Gulvet til Midten af Stuen og tilbage igen. Naar Bejlerne have faaet „ja“, blive de staaende hver foran sin Jomfru, medens der siges „ja“, klappes og danses, hvortil de tre sidste Vers synges af alle og hver danser med sin.)

No 53. De rare Børn.

Mor's Pi-ger er vi al-le sam-men, al-le-sam-men,
 Dren-ge al-le-sam-men, Mor's Pi-ger er vi al-le-sam-men,
 Dren-ge al-le-sam-men, al-le-sam-men. Jeg med!

(Naar der er taget Opstilling i Kreds, gøres Kæde, og hver Gang der langsomt er sunget: „Jeg med“ begyndes forfra i hurtigt Tempo.)

Som Forberedelse til tostemmig Sang kan synges følgende tostemmige Skalaer, Akkorder samt nogle Kanons:

KANONS.

Tostemmige Kanons.

(Anden Afdeling begynder forfra, naar første

1. Afdeling er kommen til 2.)

a b c d e f g h i j k l

m n o p q r s t u v x

y og z og æ og ø. Syng nu smaa

Fug-le i Eng og i Skov, syng nu smaa

Fug-le i Eng og i Skov. Hold du dig

4. til, hvor der er Sang, ja, hold dig til, hvor der er Sang.

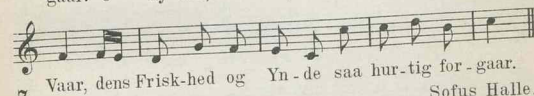
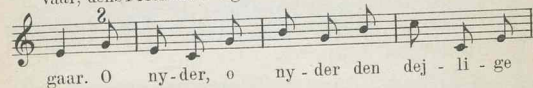
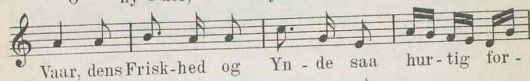
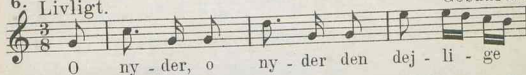
Hør ef-ter Tær-ske-ren, han hol-der Takt.

Tik, tak, tak, tik, tak, tak, tik, tak, tak, tak.

5.

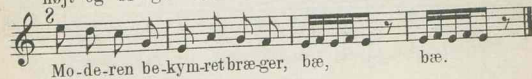

6. Livligt.

7.

Sofus Halle.

Trestemmige Kanons.

8.

Den stren-ge Vin - ter gik sin Gang, o

jub - ler ud en Sang! Den stren-ge Vin - ter

gik sin Gang, o jub - ler ud en Sang! O

jub - ler, jub - ler ud _____ en Sang!

9.

O, hvor det mit Hjør - te fry - der, Hjør - te

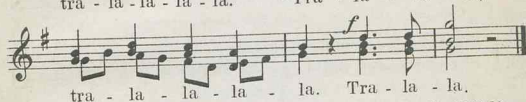
fry - der, naar mod Af - ten Klok - ken ly - der, Klok - ken

ly - der: Bum, bum, bum, bum, bum, bum.

10.

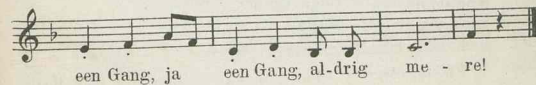
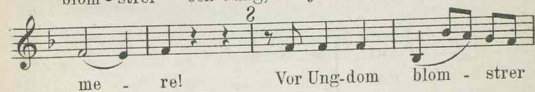
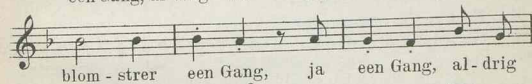
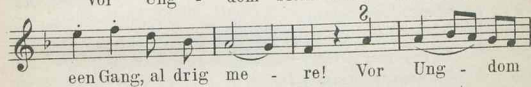
Spøgende. K. Keller.

En - de - lig vi For - aar har, syn - ger frej - digt:

Slutning.

11. Ikke for hurtigt.

H. Mühling.

INDHOLDSFORTEGNELSE.

N ^o	Pag.
Forord.	1.
Nogle Regler for Sangundervisningen.	2.
Øvelser.	4.
Børnesange og -lege:	11.
33. A. b. c.	44.
42. Barn Jesus i en Krybbe laa.	53.
23. Barnet vokser tidlig fra sin Skammel.	33.
5. Den Kukkermand paa Træet sad.	14.
22. Den lille Ole med Paraplyen.	32.
9. Den Sømand, han maa lide.	18.
20. Der var en Kæmpe, Goliath.	28.
36. Een, to, tre.	47.
13. En lille Nisse rejste.	22.
30. Endnu er jeg kun lille.	41.
52. Først kommer Offer.	64.
41. Haabet ogsaa blege Kinder.	52.
6. Herligt en Sommernat.	15.
17. Hist, hvor Vejen slaar en Bugt.	26.
39. Hvor Skoven dog er frisk og stor.	50.
37. Højt paa en Gren en Krage sad.	47.
25. I bare Ærmer gaa vi Karle.	35.
38. I Skoven skulde være Gilde.	48.
10. Kluk-kluk, Kluk-kluk.	19.
48. Kom, kom fagre Ungersvend.	60.
27. Kom nu da alle Mand.	37.
7. Kuk-kuk, kuk-kuk, toner i Skov.	16.
26. Lad os smaa muntert gaa.	36.

N ^o	Pag.
35.	Langt ud i Skoven. 45.
40.	Mig Svalen har bedraget. 51.
51.	Mine Gedebukke. 63.
15.	Moder kær, hos mig vær. 24.
53.	Mo'rs Piger er vi allesammen. 65.
47.	Morten Holck kan ej faa Ro. 59.
46.	Munter Smed. 58.
4.	Mæ, si'er det lille Lam. 13.
21.	Naar kommer Vaaren vel? 30.
29.	Naar Solen den skinner. 40.
28.	Nej, slig en Bedstemo'r. 39.
45.	Og hør lille Mo'er. 56.
19.	Og Manden vilde fra Nissen flytte. 28.
31.	Og Tip var en Bonde. 42.
24.	Oh, Stjerne hav Tak. 34.
14.	Pandeben, godt det gror. 22.
3.	Ride, ride Ranke, Greven er. 12.
43.	Ride, ride Ranke, hvor skal vi. 54.
2.	Ræve luske gennem Buske. 11.
8.	Saa, saa, saa. 16.
32.	Se en Gang den tykke Mand. 43.
1.	Skære, skære Havre. 11.
34.	Sneen dækker Mark og Mose. 44.
12.	Stork, Stork Langeben. 21.
11.	Surr, surr, surr. 20.
18.	Søskende jeg kender fem. 27.
50.	Tag en anden. 63.
49.	Tag og søg din Fætter op. 61.
44.	Vil du, vil du. 55.
16.	Vipper, springe. 25.
	Kanons. 66.

30 melodiske Etuder for Violin

(„Supplement til „Praktisk Violinskole“)
af **Nicolaj Hansen.**

Heft 1: Pr. 1.00. — Heft 2—3 à 1.50.

„Hr. Nicolaj Hansen, der ved tidligere Lejligheder viste udpræget Talent til at skrive pædagogisk Studieliteratur for Violin, bl. A. en meget skattet og benyttet „praktisk Violinskole“, har som Supplement til denne Skole udsendt et nyt Arbejde, bestaaende af „30 melodiske Etuder“.

Disse Studier staa i mange Henseender paa Højde med det Bedste, der i samme Genre er fremkommet i Udlandet, i én Henseende endogsaa højere. De ere nemlig skrevne med en udpræget Sans for Melodi, der ikke alene gør dem til nyttige, men ogsaa til afvejlende og underholdende Undervisningsmateriale.

Med stor Behændighed og Erfaring er det lykkedes Hr. Nicolaj Hansen at sammenstille sine Etuder paa en Maade, der uden Vanskelighed og næsten umærkeligt lader Eleven tilegne sig Teknikken fra Stilling til Stilling, giver ham Anledning til at bemestre de forskelligste Strøgarter og paa samme Tid skaffer ham en Fornemmelse af Rhythmens og Figurationernes store Betydning saavel for Teknikken som for den rent musikalske Udvikling.

Komponisten har med sædvanlig Nøjagtighed og Samvittighedsfuldhed betegnet Etuderne med Strøg og Fingersætning, der røbe hans store praktiske Evne til at træffe Hovedet paa Sømmet.

Det har sin store Betydning for vor paa Studieværker saa fattige Musikliteratur, at der fremkommer Arbejder, der ikke ere beregnede paa violinistiske Overbroderinger, men som virkelig indeholde Stof, der af Læreren med Fordel og Udbytte lader sig anvende til Undervisningen.

Hr. Hansen har med disse Etuder afhjulpet et længe følt Savn, og der er derfor ingen Tvivl om, at alle vore Violinspillere hurtigt ville skaffe disse fortræffelige Etuder den store Udbredelse, de fortjene.“

(„Vort Land“, Maj 1897.)

Fini Henriques.

DET NORDISKE FORLAG.

Musikforlaget: **Henrik Hennings.**

30 melodische Etüden

für Violin

von Herrn

Dr. phil. h. c. h. c.

1875

Die Festschrift für Herrn Dr. phil. h. c. h. c. ist eine Sammlung von 30 melodischen Etüden für Violin, die von Herrn Dr. phil. h. c. h. c. verfasst wurden. Die Etüden sind in drei Hefen unterteilt: die erste Hefen enthält 10 Etüden, die zweite Hefen enthält 10 Etüden und die dritte Hefen enthält 10 Etüden. Die Etüden sind in drei Schwierigkeitsstufen unterteilt: die erste Stufe enthält 10 Etüden, die zweite Stufe enthält 10 Etüden und die dritte Stufe enthält 10 Etüden. Die Etüden sind in drei Hefen unterteilt: die erste Hefen enthält 10 Etüden, die zweite Hefen enthält 10 Etüden und die dritte Hefen enthält 10 Etüden. Die Etüden sind in drei Schwierigkeitsstufen unterteilt: die erste Stufe enthält 10 Etüden, die zweite Stufe enthält 10 Etüden und die dritte Stufe enthält 10 Etüden.

Dr. phil. h. c. h. c.

